

VERNER PREDLAGA 5 DNEVNI TEDEN V OHIO

bi ostalo v veljavi do 1. aprila, dokler bo pri-
manjkovalo kuriva. Clevelandski župan se s
svojim načrtom popolnoma strinja. Restavraci-
je bi zapirale ob različnih dnevih.

Clevelandski župan Tom Burke je izjavil, da bo nje-
govna administracija podpirala apel guvernerja Lauscheta, da
država Ohio na 5 dnevni delovni teden. Ta odred-
ba naj bi veljala do 1. aprila.

bo skoro gotovo za kabinetni urad

ington. — Nasprotniki
predsednik Wallacea,
je predsednik Roose-
velta, se pripravljajo,
preprečiti na 1. marca,
prišlo imenovanje pred-
seda splošno se govori,
ina v senatu glasovala
acea zdaj, ko sta loče-
se trgovskega tajnika

otniki Wallacea so si
rečili, da bi imel v so-
uradu, toda predsednik
je imenoval še kakega
kakega novega dealer-
administracijo RFC, kot
Wallacea.

NEKI "RONA" DEŽELO

predsednik Roosevelt,
Njegov osebni sve-
topki je v Evropi;
kov osebni tajnik Ear-
l preko luže. Državni
tettinius je tudi nezna-
čnik je iz dežele pred-
desna roka, Brynes,
le kdo zdaj vodi na-

0,000 za nakup vozov v Ohio

us, O. — Državna se-
Margaret Mahoney iz
da je vložila predlog,
da določi \$1,000,000 za
0,000 akrov zemlje v
Lake in Geauga. To-
bi služilo za državni
kolisi Little Mountain,
žno od Painesville.

V bolnišnici

oma je bila odpeljana
D. bolnišnico Mrs.
mavec iz Ridge Rd.
O. Nahaja se v sobi
kjer jo prijateljske lah-
ko. Upamo, da se kma-
ga zdravlja povrne do-
ne je hči poznane trgo-
vke Mr. in Mrs. Jim Se-
009 Waterloo Rd.

Tedenski koledar za racioniranje

NERVE — Plave znamke X-5, Y-5, Z-5 in A-2 do M-2,
10 točk, so v veljavi zdaj. X-5, Y-5, Z-5, A-2 in B-2 so
samo do 31. marca.
SO, sir, sirovo maslo itd — rdeče znamke Q-5 do Z-5 in
-2, vsaka za 10 točk, so veljavne zdaj. Q-5, R-5 in S-5 so
samo do 31. marca.
DKOR — Znamka 34 iz knjige 4 je veljavna do 28.
adkorja.
LJI — Znamke 1, 2 in 3 "airplane" iz knjige 3 so velja-
vne.
ZOLIN — Kuponi A-14, vsak za 4 galone, so veljavni do
B-5 in C-5 ter B-6 in C-6 dokler jih imate kaj.
LESA — Avtnih koles ni treba dati pregledati razen če
ete nova; komercialna vozila pa je treba dati pregledati
RIVNO OLJE — Kuponi periode 4 in 5 prošle sezone ter
nove sezone so veljavni zdaj, vsaka edinica 10 galon.

Kakšen izdajalec je pa to?

Oni dan smo čitali v ame-
riških listih, da je general
Draža Mihajlović s svojimi
četniki rešil že več kot 3,200
ameriških letalcev pred
Nemci, jih preskrbel z vsem
potrebim ter nato varno
spravil na ameriške baze v
Italijo. Amerikanci imajo
temu v dokaz fotografije.
Tega Mihajlovića zmerja
Tito z izdajalcem in kvizlin-
gom. Je res čuden izdaja-
lec, če rešuje ameriške letal-
ce pred Nemci.

NOVI GROBOVI

Mary Skerbec

Po kratki bolezni je umrla
Mary Skerbec, roj. Telič, stara
67 let, stanujoč na 1134 E. 63.
St. Doma je bila iz Gornjega
jezera pri Starem trgu, odko-
der je prišla v Ameriko pred
43 leti. Mož Frank ji je umrl
pred 14 leti. Tukaj zapuša
dva sinova: Franka in Edwar-
da, tri hčere: Rose Steblaj,
Ana Salomon, Agnes, sedem
vnukov, sestro Frances Dremel
in več drugih sorodnikov, v sta-
rem kraju pa hčer Marijo Pe-
trič in štiri vnuke. Pogreb bo v
sredo jutraj ob devetih iz Za-
krajškovega pokopnega zavo-
da v cerkev sv. Vida in na Kal-
varijo. Naj ji bo lahka ameri-
ška zemlja, preostalih sožalje.

Anton Spehek

Kot natančneje poročamo na
drugem mestu, je umrl Anton
Spehek, star 35 let. Rojen je
bil v Clevelandu. Tukaj zapu-
ša ženo Angelo roj. Mostar,
brata Charlesa M. M. 1/C in
dve sestre: Mary in Rose
Strumbel. Stanoval je na 6307
Bonna Ave. Pogreb bo v četr-
tek jutraj iz Zakrajškovega po-
kopnega zavoda v cerkev sv.
Vida in na Kalvarijo.

Prva pošiljka je na potu na Kitajsko

Čungking. — Prvi zavezniški
konvoj potrebnih je na potu na
Kitajsko, da pripelje pomoč sti-
skani kitajski armadi. Konvoj,
v katerem je več kot 100 tr-
kov, napolnjenih z različni po-
trebščinami, vozi iz Indije na
Kitajsko po novi cesti, ki se vle-
če 900 milj iz Indije na cilj, pre-
ko gora, skozi džunglo in pra-
gozd.

Včeraj je konvoj prevozil pr-
vih 470 milj ter prišel na kitaj-
sko ozemlje. To cesto so gradili
tri leta potem, ko so Japonci za-
prli znano Burma cesto. Gene-
ral Kajšek je izjavil, da je ta
cesta prvo vidno znamenje za
poraz Japoncev.

Nemci so umaknili vse ameriške ujetnike na zapad

Washington. — Nemške obla-
sti selijo vse ameriške vojne
ujetnike iz taborišč, ki se naha-
jajo v krajih, proti katerim pro-
dira ruska armada. Gonijo jih
proti zapadu in sicer morajo iti
peš.
Ameriški Rdeči križ je dobil
tozadevno vest potom mednarod-
ne organizacije v Genevi, Švica.
Za več ameriških vojni ujet-
nikov, ki so bili še v novembu
v taboriščih v Šleziji in na polj-
sko-češki meji, je znano, da so
bili premešeni proti zapadu.
Obenem z Amerikanci selijo pro-
ti zapadu tudi angleške in nor-
veške vojne ujetnike.

Kupujte vojne bonde!

Amerikanci so v Manili

Nemčija bo morala poma- gati ponovno zgraditi Evropo

Washington. — Državni od-
delek vlade z mrzlično naglico
dela na pogojih, katere bo do-
bila Nemčija, kadar bo priprav-
ljena položiti orožje. Pogoj
bodo trdi in praktični, pa ven-
dar znosni.

Zavezniki bodo zahtevali od
Nemčije tri glavne stvari: da
se uniči njena napadalna moč v
orožju; da se njen standard
življenja ne bo hitreje dvignil
kot v onih deželah, ki jih je
Nemčija izropala in da mora
Nemčija pomagati ponovno
zgraditi razšuto Evropo. Po-
drobnosti se bodo mogle pa iz-
vesti šele po vojni, toda gornji
pogoji so glavni, ki jih bodo
zavezniki zahtevali od Nemči-
je.

DEZERTER JE BIL 15 MESECEV V SVO- JEM TABORIŠČU

Atlanta. — Henry Bombow-
ski iz Beaver Falls, Pa., je jese-
ni 1943 nenadoma izginil iz ta-
borišča. Polnih 15 mesecev so
ga iskali brez uspeha. In ven-
dar je prebil vseh 15 mesecev v
svojem taborišču. Skril se je
bil namreč pod neko poslopje.
Šele, ko je poslopje uničil slu-
čajno požar, so begunca našli.

Odpeljali so ga v bolnišnico,
da preiščejo njegovo duševno
in telesno stanje. V tem času
mu je zrasla dolga brada in la-
sje. Kje je pa ves ta čas dobi-
val hrano, še ni ugotovljeno.

Velik ameriški tanker je bil torpediran

Washington. — V Arabskem
morju je bil torpediran ameri-
ški tanker H. D. Collier, last
Standard Oil Co. iz Kaliforni-
je. Pri tem je bilo izgubljenih
33 moških posadke. Čas ni nazna-
njen. Tanker je takrat vozil
102,000 sodov goriva za letal-
ske motorje.

Maša-sedmina

V torek ob 7:15 bo darovana
v cerkvi sv. Vida maša za pokoj-
no Alojzijo Smolič ob sedmini
njene smrti.

Razne vesti od naših borcev v službi Strica Sama

Korporal Frederick A. Ore-
hek, ki služi pri marinah v San
Diego, Kalifornija, nam sporo-
ča, da je dobil nekaj dopusta in
da bo v soboto 10. februarja že
doma. Obenem z dopustom je bil
pa še povišan v sarženta. Čestit-
amo!

Mrs. Theresa Spilak iz 820 E.
95. St. je prejela karto od svoje-
ga sina Alexa B. M. 2/C, ki je
že tri leta v japonskem ujetni-
štvu v taborišču Omori, Tokio.
Piše, da je prejel pošiljko, ki mu
jo je poslala mati še leta 1943.
Torej sporoča samo toliko, da je

V MESTIH PO NEMČIJI VLADA VELIKA PANIKA

Moskva. — Zanesljiva poro-
čila trdijo, da vlada po večini
nemških mest pravceta panika
med civilnim prebivalstvom, ki
čuti, da je vojna izgubljena, pa
naciji ne puste položiti orožja.
Nemški radio in časopisje se
trudi na vse načine, da bi vzdr-
žali narod pri odporu in klče-
jo: "Ne pozabite leta 1918."

Naciji pričakujejo, da bo pri-
šel iz konference Rosevelta,
Churchilla in Roosevelta ulti-
mat: vdaite se brezpogojno!
Naciji skušajo preprečiti re-
volucijo med narodom proti
njim.

Nemci so s silo zadušili revolto na Norveškem

London. — Zavezniški viri tr-
dijo, da se je nemško vojaštvo
na Norveškem uprlo, ko je pri-
šel ukaz, da se poda na vzhodno
fronto. Vojaki so streljali na
svoje častnike. Toda povelj-
stvo je revolto takoj zadušilo.

Druga poročila trdijo, da
imajo nacistični voditelji pri-
pravljenih mnogo letal, ki jih
bodo v zadnjem trenutku odpe-
ljala v Afganistan. Afganistav-
ska vlada namreč ni bila na-
prošena od zaveznikov, naj ne
da zavetja pobeglim nacijem.

Ameriška bojna sila ima dozdej 737,342 izgub

Washington. — Od Pearl Har-
borja ima ameriška bojna sila
737,342 izgub in sicer so v tem
vštetih ubiti, ranjeni, pogrešani
in zajeti. Armada šteje 650,420
izgub, mornarica pa 86,922.

Vojni tajnik Stimson poroča,
da so štete izgube do 21. januar-
ja, torej krijejo najmanj prva
dva tedna nemške ofenzive na
zapadni fronti. Od poročila zad-
nji teden se je zvišalo število iz-
gub pri armadi za 35,469.

Ta si je sam pomagal do premoga

Youngstown, O. — Iz dvori-
šča West Side Coal Co. je v so-
boto izginil truk, na katerem je
bilo dve toni in pol premoga.
Truk je policija pozneje našla,
toda premog je izginil z njega.

37. ohijska divizija si je utrla pot do osrčja mesta in okupirala severno polovico mesta. Amerikanci so osvobodili ameriške ženske in otroke iz ujet- niškega tabora.

Luzon, 5. februarja. — Ravno 26 dni potem, ko so čete
generala MacArthurja stopile na otok Luzon, so včeraj pro-
drle že do osrčja glavnega mesta Filipinov, Manile, ter osvo-
bodile na tisoče civilnih in vojni ujetnikov. Amerikanci
so zasedli vladno palačo v osrčju mesta in danes prodirajo
naprej, da dobe v oblast vse mesto.

Gen. MacArthur bi že sam
dospel v mesto, pa mu je to pre-
prečil razbit most v severnem
predmestju. Vrnili se je nazaj,
da najde kak drug dohod v pre-
stolnico Filipinskega otočja.

Veterani prve konjeniške di-
vizije so v soboto ponoči obkoli-
li ujetniško taborišče Santo To-
mas in oprostili ujete Amerikan-
ce in domačine. Kakih 3,000
Amerikancev, večinoma žensk in
otrok, je bilo osvobojenih v tem
taborišču. Nahajali so se tukaj
od 1. maja 1942.

Poročila zatrujejo, da imajo
Amerikanci v rokah vsa vlada
poslopja, iz katerih so zbežali ja-
panski uradniki. Amerikancev
je pri naskoku na Manilo prime-
roma malo padlo.

Poročila tudi zatrujejo, da
čaka velik konvoj z zdravniki in
moštvom Rdečega križa, da gre-
do v Manilo, da bodo tam zgra-
dili veliko zasilno bolnišnico. Ča-
kajo samo, da se popravi most v
mesto, ki so ga Japonci razstre-
lili. Najprvo bodo nudili pomoč
osvobojenim ujetnikom, za kate-
re imajo tudi 12,000 pisem od
doma.

37. ohijska divizija je stopila
v Manilo od severne strani, za-
sedla letališče Grace Park ter
pridirala proti reki Pasig, ki
teče skozi sredino mesta. Veči-
na mostov čez reko je bilo takrat
še celih. Onstran reke se bodo
morda Japonci postavili v bran.
Detonacija iz južne strani me-
sta znači, da Japonci uničujejo
Manilo.

Domačini v Manili so skoro
ponoreli, ko so stopile v mesto
ameriške čete. "Amerikanci so
prišli nazaj!" je vpilo staro in
mlado. "Bog vas blagoslovi,
Amerikanci," so vsi ginjeni go-
vorili stari možje in ženske, ka-
terim so teklo po licih solze vese-
lja, da so jih Amerikanci osvo-
bodili japonske sužnosti.

Zapadni zid je skoro ves poru-
šen in zavezniški bodo
vdrli v Rajh

Pariz, 4. feb. — Ameriške čete
so se pognale tri milje globlje
v Nemčijo ter so samo eno miljo
še od zadnjih utrd v Siegfried
črti. Predne ameriške čete so
zdaj 11 milj v notranjosti Nem-
čije in še 31 milj od reke Rene,
ki je zadnja ovira pred Rajhom.
Zadej za Siegfried linijo Nemci
z mrzlično naglico kopljejo no-
ve strelske järke.

Prva ameriška armada je
osvobodila mesto Krewinkel, ki
je bilo zadnje belgijsko mesto v
rokah Nemcev.

Na južni fronti v Alzaciji je
sedma ameriška armada na tem,
da južno od mesta Colmar za-
jame več nemških pehotnih di-
vizij in eno oklepno brigado.
Nemški radio je danes trdil,
da se general Eisenhower pri-
pravlja za sprednjo črto za

ogromen vdor v Nemčijo. Nem-
ci pravijo, da general svojih na-
črtov prav nič ne skriva.

Rusi so samo 11 milj še od pristanišča Stettin na Baltiku

London, 4. feb. — Ruske ar-
made zdaj naskakujejo mesti
Frankfurt in Kustrin na reki
Odri, 38 in 40 milj od Berlina.
Ti mesti nudita Nemcem zadnjo
oporo pred Berlinom.

Rusi so okupirali Sonnenburg,
šest milj južnovzhodno od Ku-
strina in 47 milj od Berlina. Ru-
si naskakujejo Kustrin na Odri
od štirih strani.

Severno od tukaj prodira rus-
ka kolona proti Stettinu, ki je
pristanišče za Berlin na Baltiku.
Stettin leži 70 milj severno od
prestonice. Radijsko poročilo
je včeraj trdilo, da so Rusi samo
11 milj od Stettina. Neko poro-
čilo trdi, da so nemške ladje že
odpule iz Stettina ter se podale
v Copenhagen na Dansko.

Rusi imajo s tem namen, da si
zavarujejo od severa bok, kadar
se bodo zgrnili na Berlin.

V Vzhodni Prusiji Rusi še
vedno oblegajo glavno mesto
Koenigsberg na Baltiku. Rusi
so že v predmestjih in nepresta-
no obstreljujejo mesto.

Nemci zdaj priznavajo, da je
obleganje Dudenpešte skoro
končano. Skoro šest tednov je
vzdržala tukaj nemška garnizi-
ja. V zapadnem delu mesta je
še mal ostanek nemške garnizi-
je, kateri donajajo potrebščine
po zraku. Južno od Dudenpešte
so pa Nemci potisnili Ruse sko-
ro nazaj do Donave na 30 milj
široki fronti.

Umor pred gostilno

V soboto večer je stal pred
vrati gostilne na 2211 E. 9. St.
Anton Spehek, star 35 let, sta-
nujoč na 6307 Bonna Ave. Ne-
nadoma je odjeknil strel, Spe-
hek se je opotekel v gostilno in
se tam zgrudil. Kroglja ga je
zadela v trenuh. Umrl je, ne
da bi mogel imenovati morilca
ali morilcev. Tudi gostje v go-
stilni ne vedo nič povedati.
Spehkov avto so našli parkiran
v bližini na Bolivar Rd. Polici-
ja se trudi, da bi razrešila zago-
netno zadevo.

Odbor Slovenskega doma

Slovenski dom na Holmes Ave.
ima za letos sledeči odbor: Pred-
sednik Frank Znidaršič, pod-
predsednik Anton Šrebot, tajnik
Frank Walter, blagajnik Jim
Sepic, zapisničarica Frances Su-
sel; ostali direktorji: John Hro-
vatin, Louis Jerkič, Filomena
Sedej, John Copić, Frank Ko-
cin, Steve Mejak, Frank Supa-
nic, Louise Cebren, John Prus-
nik in Joško Penko. Direktorske
seje so vsako 4. nedeljo v mese-
cu.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEK, Editor)

6117 St. Clair Ave. Henderson 6828 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po razpisu: Celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier, \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 29

Mon., Feb. 5, 1945

Papeške točke o komunizmu

Sledeče točke iz okrožnice Pija XI. navajamo tako kot so jih na kratko posneli čileanski škofje v svojem opozorilu na vernike. Naj priпомним, da je bila okrožnica izdana skoraj natančno pred sedmimi leti. Torej mnogo prej kot se je pojavila na svetu bojazen pred "ujedinjenim slovanstvom." Pa tudi prej nego je "ujedinjeno slovanstvo" preko slovanske Poljske padlo v objem "ujedinjenju germanstvu." Ta druga opazka le mimogrede.

1. Boljševiški in brezbožni komunizem je vse preveč bližnja nevarnost, ki cilja na prekucijo družabnega reda in na izpodkopavanje vseh temeljev krščanske civilizacije.

2. Komunizem je miselni sestav, poln zmot in zofizmov (krivih zaključkov), ki nasprotujejo razumu in božjemu razodetju. Prevrta družabni red, ker izpodkopa njegove temelje. To je miselni sestav (sistem), ki ne priznava pravega izvora in namena države. Zanika pravice, dostojanstvo in svobodo človekove osebnosti.

3. Komunizem je po svoji naravi protiverski in smatra vero za "opij ljudskih množic." To pa radi tega, ker vera, ki govori o življenju po smrti, ne navaja proletariata na to, da bi sanjal o nebesih v Sovjetiji, ki je od tega sveta.

4. Po nekaterih krajih vabijo komunisti katoličane, naj z njimi sodelujejo na polju takozvanega humanitarizma in dobrotelja, med tem ko niso niti za las pripravljeni odstopiti od svojih prevratnih načel. Tu pa tam celo pridejo s predlogi, ki so v polnem soglasju s krščanskim duhom in nauki Cerkve. Spet drugod gredo v svoji hinavščini tako daleč, da delajo razpoloženje za misel, češ, da bo komunizem v tistih deželah, ki v njih vladata krščanstvo in kultura, zelo omiljen. Da torej ne bo zaviral izvrševanja verskih dolžnosti in bo spoštoval svobodo vesti. Nekateri se celo sklicujejo na neke novosti v sovjetski ustavodaji za dokaz, da bo komunizem kmalu vrgel iz svojega programa borbo zoper Boga.

5. Glejte na to, častiti bratje (škofje in kardinali), da se verniki ne bodo dali zavesti in prevarati! Komunizem je v svojem bistvu pogrešen in komurkoli je kaj na tem, da reši krščansko civilizacijo, nima z njim sodelovati v kakršnikoli zadevi. Tisti, ki se dajo prevarati, da posodijo svojo roko za zmago komunizma v svoji lastni domovini, bodo prvi podlegli kot žrtve svoje zmore.

Ko so škofje našli te papeževe točke, zaključujejo: "To so papeški nauki, draga nam deca, o komunizmu... Mi moramo imeti krščansko ljubezen do vseh posameznih ljudi, kaknega kompromisa z zmotnimi nauki (idejami) pa nikoli!"

"Komunističnim naukom in komunističnemu delovanju je treba postaviti nasproti krščanski nauk in katoliško akcijo. Mi imamo najčistejši in najbolj odrešilen socialni nauk. To je nauk evangelijev, ki ga nam razlagajo, priporočajo in nalagajo za našo prakso papeži v svojih socialnih okrožnicah (enciklikah). Naša naloga je, da se s tem naukom seznanimo in se ga oklenemo, kakor nas opominjajo tudi okrožnice same, iz katerih smo povzeli svoje opomine. Zlasti se moramo okleniti načel socialne pravičnosti in krščanske ljubezni, ki nam jih polaga na srce Pij XI. kot najbolj direktno in učinkovito sredstvo zoper komunizem."

Le čevlje sodi naj kopitar

Tako je zapisal naš nesmrtni pesnik France Prešeren kot odgovor kritikom njegovih pesmi, češ, tak naj sodi ali ocenjuje pesmi, ki se na to razume. Zato pravimo takim, ki sihtijo v stajo, katera ni zgrajena zanje, z zgornjim Prešernovim vzklikom, naj denejo na glavo klobuk, ki je primeren za njih glavo.

Nekaj podobnega je bilo v slučaju bankirja Jesse Jonesa, bivšega trgovskega tajnika in administratorja bilijonske korporacije RFC, ko mu je predsednik mesto tega urada ponudil lepo diplomatsko službo. Jones je to ročno odklonil ter predsedniku povedal, da je on pač bankir, ne pa diplomat.

Le prevečkrat se pojavljajo slučaj, da se kakemu uradniku, ki ga doma nočejo ali ne morejo več rabiti, ponudi diplomatska služba kot zastopniku naše velike Unije v kaki inozemski deželi. Človek bi mislil, da so naše diplomatske službe navadno smetišče, kamor mečejo doslužene ali nezaželjene vladne uradnike, da se potem s tega smetišča pobira diplomate.

S tem se pač zadovolji domačo fronto, ampak vprašanje pa je, kako tuje države zrejo na take diplomate, ki niso bili dobri za kako mesto ali službo doma, so pa dobri za diplomatsko službo, kjer so zastopniki Zed. držav, torej velike osebe. Kako morejo imeti spoštovanje v tuji državi do takega našega zastopnika, ki je izgubil doma kredit in bil poslan kot neljuba oseba v inozemstvo. Ako bomo jemali naše diplomatske zastopnike iz košare, v katero mečemo neljubne uradnike, bomo imeli slabo zastopstvo pred zunanjim svetom.

Jesse Jones, ki je 12 let dobro upravljal bilijone pri največji finančni instituciji na svetu, RFC, ker je imel pač vse življenje opravka samo s financami, je naenkrat postal odveč predsedniku Rooseveltu. Ne zato, ker bi ne bil nespodoben za svoje delo, ampak ker je hotel predsednik poplačati bivšega podpredsednika Wallacea za delo v predsedniški

kompanji. Pa je predsednik napisal ginljivo pismo Jonesu, se mu zahvalil za zvesto službovanje ter z globokim obžalovanjem naravnost in brez ovinkov povedal, da mora napraviti prostor Mr. Wallaceu. Kot odškodnino mu je pa Mr. Roosevelt ponudil diplomatsko mesto, katerih je ali bo več praznih.

Mr. Jones, ki ve, česa je zmožen in česa ne, se je za ponudeno diplomatsko službo lepo zahvalil. V tem slučaju je torej predsednik odstavil uradnika od dela, ki ga je zmožno upravljal 12 let in mu hotel dati službo, o kateri nima niti pojma. Lahko si mislimo, kakšen diplomat bi bil bankir Jones, ki je vajen šteti "solato," pa se razume na diplomacijo toliko kot krava na orglice. Ta slučaj nam daje moder nauk, da če hoče naša Unija uživati spoštovanje pri drugih narodih, jo morajo zastopati možje, ki uživajo spoštovanje tudi doma, ne pa taki, ki se jih meče na smetišče.

Čez tri gore, čez tri vode...

Če te v trebuhu ščiplje in si že poskusil brez uspeha vsa domača zdravila, se morda odločiš za obisk pri zdravniku. Greš, se daš pregledati in zdravnik ti napiše recept. Ta beseda ni več zelo znana med ameriški Slovenci, tam doma je pa najbrž še.

Zgodi se, da zbolijo ves svet. Ne samo, da ga kje ščiplje, zgodi se, da bruha kri kar v potokih. Ali se ni nekaj takega zgodilo prav v teh naših časih, ne samo kdaj v starih časih ali "za njega dni?"

In ko ves svet zbolijo, mu morda ne pride na misel, da bi šel na obisk k zdravniku. Hvalevredno pa je, da se v takih slučajih zdravniki sami javljajo in pišejo recepte za ozdravljenje sveta.

Eden teh zdravnikov je napisal za ozdravljenje današnjega sveta, prav za prav za ozdravljenje, ki naj nastopi šele po končani vojni, takle recept:

"Nemčija ne sme nikoli več do moči. Kako se bo to doseglo? Na vzhodu slovanski blok, na zapadu francoski blok, Angleži naj ostanejo na svojem otoku, Amerikanci pa domu!"

Kratko, jedrnat, preprosto! Z eno besedo — imenitno! Ne bomo se mudili s kakšnim trančiranjem tega recepta. Opozorimo le na to, da se zahteva od nas Amerikancev v tem receptu nekaj, zoper kar se mnogo drugih receptov na vse kriplje bori. Zahteva se od nas Amerikancev — izolacija! Morda veste, kaj je izolacija?

Zaradi odkritosrčnosti je treba povedati, da so zgornje besede recepta vzete iz slovanskega katoliškega lista, *Novi Svet*.

Drugačen recept, ki nosi naslov: *Mir Sveta*, je dal v svoji knjigi *"The Time for Decision"* nekdanji državni podtajnik, Sumner Welles. Ta recept je ravno pri roki peresnika te kolone, z debelimi črkami ponatisnjen v angleško pisanem katoliškem listu: *The Victorian*. Takole bi se dal ta recept po naše povedati:

"V prvih povojnih letih bosta dve najmočnejši državi na svetu Združene države Amerike in Unija sovjetskih socialističnih republik. In to s stališča materialnega bogastva in enako s stališča vojaške sile. Od volje in zmoglosti ljudstva teh dveh držav je odvisno, če se bo vzdržal svetovni mir ali ne. Ravno tako je od tega odvisno, če bo napredek človeštva šel naprej ali ne. Če bosta te dve ljudstvi delali skupaj, bo šlo, drugače ne bo šlo."

Ta recept je torej precej drugačen od onega, ki pravi: Amerikanci pa domu! Recept Sumner Wellesa smo seveda že marsikje brali, tudi v njegovi knjigi sami. Zanimivo pa je v tej zvezi, da ga ponavljajo za njim razni katoliški listi v tej deželi, o katerih vemo, da vanje večinoma pišejo "Ajriši." Presneti Ajriši ali Irski, ki so drugače tako razvpiti za nasprotniki Rusije in za prijatelji Hitlerja! Ali ne bi človek od njih najprej pričakoval,

da bodo izdali recept: Amerikanci pa domu!?

Vse polno odgovornih zdravnikov je, ki se trudijo, da bi obveljal za ozdravljenje bolnega sveta podoben recept kot ga predlaga Sumner Welles. Odlični državniki so med njimi, tudi sam papež v Rimu. Na zunaj se papežev recept razlikuje od Sumner Wellesovega le v tem, da ne zahteva "delati skupaj" samo od Amerike in Rusije, ampak od vsega sveta. Toda sam Sumner Welles bo gotovo rad priznal, da je ta zahteva tudi v njegovem receptu zapopadana. In papež bo rad priznal, da je Wellesov recept samo po besedah drugačen od Pijevega, na znotraj pa oba enako mislita.

S tema dvema receptoma soglašajo neštevilni odlični politični, kulturni in gospodarski zdravniki svetnega in duhovskega stanu.

Ali je potemtakem zoper krščansko ljubezen, če tale kolona javno pove, da se je oni prvi recept bral v slovanskem katoliškem listu? Ali ni to ravnanje preveč po zgledu "tega sveta," ki veruje v načelo, da je treba povračati "milo za drago?"

Zadnjič je povedala ta kolona o tem svoje misli. Bog pomagaj, če ob pobujanju ideje tudi glava kaj dobi! Pa saj danes glava niti v poštev ne pride, v poštev pride samo oni peresnik.

Kar se p a tiče ljubezni, rad priznam, da me ne mika teči k onemu peresniku in ga kušniti, če je v tej reči največji izraz ljubezni. Nič mi pa ni težko, zmoliti zanj očenaš, recimo v čast sveti Katarini.

In mimogrede naj bo še dostavljeno, da beseda "peresnik" ni iznajdba te moje kolone. Iznal je jo menda stari Tomo Zupan, ki pa zdaj, odkar je, v nebesih, ni več star. On je pri svojem pisanju zelo rad rabil besedo "peresnik." To pa pri njem ni pomenilo tistega držala, ki je vanj zataknjeno pero. Morda se bo kdo spomnil, da se je tistemu držalu v starih časih reklo "stilček."

Kot rečeno, Tomo Zupan je imel navado reči "peresnik" — ne "stilček" — ampak tistemu človeku, ki piše. Morda zato, ker se je na ta način izognil raznim drugim "pisateljskim" imenom, na primer piscu, pisavcu, pisatelju, spisatelju, kvasiku (po Prešernovo!) in mazaču.

Ker smo torej že spet pri vprašanju krščanske ljubezni, se nehoti spet spomnimo tretje točke v pismu francoskega škofa komunističnemu voditelju. Zda pa rečimo, da bi tudi "ajriški" katoliški listi v Ameriki pripravili le recept onega slovanskega lista, ne pa Sumner Wellesovega. Ali bi mogli mi katoličani zameriti, ako bi lepega dne brali tretji točki v pismu onega škofa podobno izjavo, ki bi prišla od kakšnega svetnega državnika Wellesovega kova in bi se ne-

kako tako glasila:

"Ljubim katoličane in jih bom ljubil, neglede na to, kakšno je in bo njihovo stališče do poveljnega sveta..."

Verjemite, nekaj takega bi se prav lahko zgodilo. In potem bi z vso opravičenostjo kdo zapisal:

Katoličani pa — domu! Spat, ljubi otroci!

Ampak treba nam je pravičnim biti. To sicer ni povedano v dosti dobri slovenščini, pa razumelo se bo že. Celotisti, ki niste študirali latinščine potom slovanskega učnega jezika boste razumeli. Torej, priznati je treba, da so tudi med katoličani v Ameriki taki, ki so zoper sodelovanje z Rusijo po vojni. Da, najdejo se taki, pa morda jih niti ni prav malo. Ravno tako jih ni malo med onimi Amerikanci, ki niso katoličani.

Od tiste strani, odkoder je veter pripihal oni recept, ki je natisnjen blizu vrha te kolone, prihajo tudi močnejši očitki na naslov vseh, ki so in ki so samo "baje" proti sodelovanju z Rusijo po končani vojni. Pada posebno po "Ajriših," pa če se nekoliko ustaviš ob teh očitkih, boš lahko sprevidel, da izraz "Ajriš" krije precej širše polje.

Sumner Welles je torej za Rusijo, pa tudi peresnik onega recepta v slovanskem katoliškem listu je za Rusijo. Kaj hočete več? Ali je potem treba, da tale kolona spusti zoper oni veter, ki je prinesel recept, kak nasprotni veter brez recepta?

Razlika med peresnikovim receptom in Sumner Wellesovim receptom je, da peresnik smatra povojno Rusijo že kar za ves svet, Sumner Welles jo pa smatra samo za del sveta! Nikar ne ugovarjajte, češ, da peresnikov recept ne govori samo o Rusiji, ampak tudi še o "francoskem bloku!" To je sicer res, ampak če se poglobite v celo filozofijo peresnikovega recepta, boste prišli na to, da sta "slovanski blok na vzhodu" in "francoski blok na zahodu" prav za prav ena sama reč — Rusija! Te dni je sicer De Gaulle nekaj pojmrjal, da njegov polet v Moskvo ni bil tako uspešen, ampak ob času, ko je peresnik sestavljal svoj recept, je bilo v vetrovih drugačno mnenje.

Ostane torej zares tako, da je Rusija ves svet po mislih onega recepta v slovanskem katoliškem listu. Torej: Nemce stisniti v prešo, Angleži na svoj otok, Amerikanci pa domu! Vse drugo se prepusti Rusiji!

Pomislite malo, kaj vse je Amerika žrtvovala za zmago nad Hitlerjem! Ne le sama je poslala milijone svojih fantov na razne fronte, kjer umirajo v stotisočih. Tudi Rusijo je pomagala oborožiti, pa še kako! Sam Stalin je nekoč nekaj takega priznal. Nič drugega ne zahteva Amerika za vse te žrtve, kot to, da bo imela zana-prej pošteno besedo v svetovni organizaciji za preprečenje nadaljnjih vojsk. To hoče, da bosta Rusija in ona sama, Amerika, v družbi vseh pametnih narodov po tej vojni držali skupaj in ne druga drugo izpodrivali. Nič več naj ne nastane potreba, da zopet kdaj z vojaško silo krotita svet, ker bo močna beseda zadostovala, da bosta res skupaj držali.

Sam sveti Oče je navdušen za take načrte. Na vse načine jih priporoča. Vse preudaren svet si tega želi iz dna srca. Naš domač katoliški list pa tako zine! Amerikanci domu in šuti-te, samo Rusija naj govori!

Zal, da se moramo prav resno vprašati: Kje je ameriški patriotizem onega lista in njegovega dopisnika, ki je nekda-

razodeval precej veliko mero pameti? Kje je katoliško mišljenje onega lista in njegovega dopisnika? Žal nam je, da moramo staviti ta vprašanja. Podobno pa je, da bomo morali na taka vprašanja v pouk katoliških bralcev onega lista tudi sami odgovarjati.

Poljaki—kozo kradli

S. S.

I.

Na "Pisanem polju" v Amerikanskem Slovincu se takole bere:

"Demokrat Sturzo je nekaj napisal o preseljevanju in ome-nilih razmere na Poljskem. Pravilno je štoknil Poljake pod nos, da so hudo "poljakozirali," raznarodovali v letih gospodovanja na vzhodu, ampak da so tudi Poljaki kozo le ukradli, tega Sturzo, žal, ne pove."

To se tiče bivše poljske države, ki je imela v svojih mejah na vzhodu tudi dosti Ukrajincev, Belorusov, Litvincev in še drugih nepoljskih (po narodnosti) državljanov.

Cele knjige so napisane o tem, kako in zakaj so ti ne-Poljaki prišli pod poljsko oblast. Obtožbe gredo sem in tja, pa tudi opravičevanja gredo sem in tja. Cele knjige, pravim. Pa debele knjige. Ampak, kdor zna, ta zna — saj veste, kdo je tako rekel, ko je kravo drl. Pišite me v uh, debele knjige! To se vse lepo na kratko pove — Poljaki so kozo ukradli, pa amen!

Ko je Adamič poslal v svet svojo "znamenito" knjigo o Jugoslaviji, je zapisala o njej Rebecca West, ženska, ki tudi vsaj nekaj ve o razmerah v Jugoslaviji pred sedanjo vojno, je zapisala o Adamičevi knjigi, da njena vsebina "oversimplified."

To se pravi, da Adamič ni razumel vseh zapletenih stvari v Jugoslaviji in je vse skupaj preveč površno študiral in opisal. Kljub temu je Adamič vsaj cele bukve napisal. Se precej bolj je zapleten rusko-poljski problem. Ravno zato se pišejo, oziroma so se pisale debele knjige o njem. Najdejo se pa ljudje, ki so močno občudovali Adamičevo knjigo, pa se iz nje niso drugega naučili kot to da znajo biti sami še milijonkrat bolj "oversimplified." Kdo se bo trudil, da bi pogledal v kako resno zgodovino? Posebno, če misli kaj zapisati o bivših poljskih mejah! Ali se splača? Dovolj bodi, če se zapiše, da so Poljaki kozo ukradli! S tem je opravičena vsa pisateljska dolžnost in vest je mirna pred Bogom pred ljudmi! Piše se pa le, ker tiskarska tinita se ni tako zelo strogo racionirana, da bi moral človek šparati besede!

Veste, tale reč je čisto gotova! Karkoli se bo zgodilo med Rusi in Poljaki, ne bo prav nič odvisno od nas, ameriških Slovincov. Bodimo mi prijatelji ali nasprotniki Poljakov, ali Rusov na drugi strani, to na potek dogodkov ne bo prav nič vplivalo. Zato bi se ne spuščali v ta vprašanja. Toda, ko drugod vse te resne reči odpravijo kar na kratko z neko "ukradeno kozo," naj se tudi od naše strani o tej stvari nekaj pove. Zato pride še.

Pomagajte Ameriki, kupujte vojne bonde in znamke.

THE MAGIC TOUCH

OF AMERICAN GENIUS CHANGES

USED FAT

INTO PRICELESS MEDICINES FOR OUR WOUNDED MEN AND INTO THOUSANDS OF WAR MATERIALS AND SUPPLIES TO HASTEN VICTORY

TURN IN USED FAT FOR CASH AND EXTRA RATION POINTS

Torej nad našo hišo sem t...
lil blagoslov brezposlovanju...
plavaj ali pa utoni. In namig...
in neoporečni pogled dolžnos...
to v Jugoslaviji) nashodu...
tero tako dobro ozame ne...
močna vknjizba, se Verenko...
da bomo plavali. Je sobi m...
človek nekaj dni pri govoru...
mih slinah, končno miser...
sitnemu želodcu težil od...
ako se mu ne ustreže je, in...
prej s sedečo stavko, kje...
ne zaleže, te bo pol...
natan...
ter in tako dalje. Ijo o nas...
Pametni vselej orski drž...
je rekel pijanček. Vih dne...
val takole: "Ali bi siro pi...
ga ne bi? Glava mu in se...
kar, želodec pa na: Zug v...
nagovarja: Še enami v...
Ker se dosledno radi dvor...
vilu, da pametni veš da mi...
neha, bo odnehala mislo in...
nalij mi še enega. Se je o...
Tiste dni je plav...
hišo neprestano prikega uč...
"K nam pridite, v...
skuhala!" Vabilo lep...
pa odločno sproti o...
mi takrat res ni...
Otroci so v skledo...
Vem, da sem se...
prijazni in dobri...
ovi Urški, pa tak...
bil za k mizi.

Toda, kot sem...
želodcu je končno...
svo dovolj in bre...
steva svoj porco...
drugega, kot da...
govorimo ter si...
najslabšega najbo...
nih razmerah mo...
Sklical sem torej...
"velike tri," ki im...
hiši prvo in zadn...
je deklet in fant...
čen za gospodarj...
ta-le nehal giba...
pripominim, da...
gospodarja najm...
tako kolikor mog...
podaril sam. V sto...
iajo napačno, ko...
starejšemu in pri...
liko prekmalu v...
ček, od tam pa...
mizi so ostali sam...
rekli: "Ne, primo...
bo ta-le gibal!" T...
besedam "ta m...
žlic, če kaj vem...

Da bo naša kon...
pravi smeri in da...
bolj pri volji pos...
svete, ki naj bi...
ukazi, sem kupil...
popa. Amerikanc...
pop kot čebele na...
naši hiši je tako...
vas, pa ne vem...
vi steklenica pop...
deže: izbije trm...
amerikavost in r...
prede so...
mo"poslej gospod...
gel, modre besede...
tri," ko je vsak...
zarec mehke stva...
"Ata," seže pr...
my, ki bo doma...
ta steklenica mo...
"Da, sinko mo...
vsa," ga potolaž...
klie je bil popo...
in meni močno...
vado je moral...
co popa po brat...
strico Jean, kar...
vršeno z velikim...
testi. Kadar sem...
dolžnost razsoj...
vedno napravil...
umaknil sem se...
jevanje v roka...
tem se nisen...
stranki. Kar n...
rivanju polja, s...
še precej pravi...
strica je starejš...
kapljice več, do...
bratce zadošč...
dal par močnih...
ni sestrici v šine...
imam tudi od t...
domači fronti, s...
Vprašanje go...
razvija naprej.

Junaštvo in zvestoba

rodovinski roman iz časov francoske revolucije.

Še nisem tedaj, da se vr-
ezposvojemu polku. Zurlau-
oni. Namignil, da bom ubo-
gla, dolžnosti, in on me je
i) odhodu, češ, da mi kdo
ro žame neveste pred no-
li. Je sobi moje matere ni-
li pri govoril, in tudi pri slo-
čno misel videl. Težko sem
tevil od matere. Blago-
strešne je, in prišel sem sre-
takariz, kjer sem velikemu
polu natančneje razložil,
jo o nas Erlach in dru-
lej vsaki državnik.

Prvi dne sem pisal Iza-
bi sirno pismo o svojem
va rju in sem priložil tudi
a na; Zug z jezerom in kra-
e, enami v ozadju ter Zurl-
o rati dvor z vrtom.

ni vela se mi je toplo zahva-
ala pismo in sliki; pisala mi
ega se je oče od srca sme-
plaje slišal, kako sem po-
priškega učitelja. Radi slik
te, vda, da je pokrajina Zu-
ilo, svito lepa, Zurlauben-
oti pa da ni nič posebnega
ni tedne tedne pa bo "sta-
edo" prav prijeten. H kon-
se se je lepo pozdravila in
pri bila, naj obiščem očeta
takra tihem gozdnem dvoru

pu, ker se niso še odlo-
eno priti v Pariski hrup.
brez pa za sedaj nisem mo-
ročja, ker sem baš prišel
da sta in nisem mogel brž
si ta drugega. Da pa je
jbolj imenovala dvorec mo-
jota "stari zaboj," me je
prej jezilo.

imam je potekala v službi.
dnju imel opravila v vo-
antilo sem si doma krajšal
arja, sanjem in sikanjem. S
ati, se nisem bavil mnogo.
a stalna skupščina je
imla od dne do dne drzne-
nem kralja. Sit sem bil
stega puhlega govorenja
ko di in enakosti, o tiran-
pri popih, ki so bili z njim
v knji listi in govori, da bi
va v lapečevstvo in nasilnost,
sami ni bilo kmalu. V po-
imamni skupščini je bila
mna zvesta kralju in se
mna držati ustave, in ta
se je manjšala vedno
konflikta večina je bila od-
publikanska ter je očit-
ovala na to, da se kralj
in vpelje ljudovlada.

imamni med njimi so se
pandji "ravnina" ali žiron-
ugi pa so bili ostrejši
navduševali za "eno in
jivo republiko." Ti so
"zora."

imamni leta 1792. so imeli
v rokah žirondisti in
rede so bili izbrani mi-
i so koncem aprila pri-
ja, da je napovedal Av-
jino, ker se je bila zve-
frusko. Vojni minister
hotel poslati na mejo.
viti na se že davno namera-
brez pomoči prepuščen
sili. Mi pa nismo pusti-
se sklicevali na pogod-
na plico, ki so določale, da
na bojišče le tedaj, če
ir kralj sam.

imamni petek je postavoda-
kupščina razpustila vse
ki so se bavili z vzgojo
sko oskrbo. Tako so po-
milijene sestre žrtve no-
pode." Istočasno so pre-
ali duhovniško obleko in
ansko obljubo in sled-
sklenili, izgnati vse du-
vo. Nad 50,000 duhovni-
moralo tedaj v imenu
e" zapustiti domovino.
pa se je pogumno uprl
tavi. Tedaj je zahtevala
dajalna skupščina, naj
v Parizu 20,000 prosto-
imeli so pri tem pro-

zoren namen, prisiliti ž njimi
kralja, da popusti, ali pa mu
vzeti krono in življenje. Med
temi 20,000, katere naj bi odpo-
slali vsi okraji Francije, da v
njih imenu obnove zavezno
slavnost, bi bilo najmanj 19,000
jakobincev. Kralj bi bil izgub-
ljen, če bi dopustil, da imajo
jakobinci tako vojno moč, zato
se je uprl tudi temu, da bi se
19. junija zbrali ti prostovolj-
ci.

Radi tega sta privedla San-
terre in Saint Huruge (b. Sen-
tiriz) svojo drhal oboroženo s
cepini v skupščino in od tam v
Tuilerije. Čez štirinajst bato-
ljonov narodne brambe je bra-
nilo grad in vrt; vendar so bili
tako nezanesljivi, da je drhal
izsilila vstop in cele ure tulila
in razsajala, vihteč svoje cepi-
ne krog kralja in kraljice, gro-
zila njunemu življenju in ju
obkladala z najgršimi psovka-
mi. Kralj si je moral nadeti
umazano rdečo jakobinsko če-
pico in piti na zdravje naroda.
Mesar Legendre ga je v obraz
imenoval izdajavca. Drhal je
rjula: "Proč z vetom." Častno
pa je za kralja, da se ni dal
upogniti od teh divjih izbruhov
tako tihem gozdnem dvoru

pu, ker se niso še odlo-
eno priti v Pariski hrup.
brez pa za sedaj nisem mo-
ročja, ker sem baš prišel
da sta in nisem mogel brž
si ta drugega. Da pa je
jbolj imenovala dvorec mo-
jota "stari zaboj," me je
prej jezilo.

imam je potekala v službi.
dnju imel opravila v vo-
antilo sem si doma krajšal
arja, sanjem in sikanjem. S
ati, se nisem bavil mnogo.
a stalna skupščina je
imla od dne do dne drzne-
nem kralja. Sit sem bil
stega puhlega govorenja
ko di in enakosti, o tiran-
pri popih, ki so bili z njim
v knji listi in govori, da bi
va v lapečevstvo in nasilnost,
sami ni bilo kmalu. V po-
imamni skupščini je bila
mna zvesta kralju in se
mna držati ustave, in ta
se je manjšala vedno
konflikta večina je bila od-
publikanska ter je očit-
ovala na to, da se kralj
in vpelje ljudovlada.

imamni med njimi so se
pandji "ravnina" ali žiron-
ugi pa so bili ostrejši
navduševali za "eno in
jivo republiko." Ti so
"zora."

imamni leta 1792. so imeli
v rokah žirondisti in
rede so bili izbrani mi-
i so koncem aprila pri-
ja, da je napovedal Av-
jino, ker se je bila zve-
frusko. Vojni minister
hotel poslati na mejo.
viti na se že davno namera-
brez pomoči prepuščen
sili. Mi pa nismo pusti-
se sklicevali na pogod-
na plico, ki so določale, da
na bojišče le tedaj, če
ir kralj sam.

imamni petek je postavoda-
kupščina razpustila vse
ki so se bavili z vzgojo
sko oskrbo. Tako so po-
milijene sestre žrtve no-
pode." Istočasno so pre-
ali duhovniško obleko in
ansko obljubo in sled-
sklenili, izgnati vse du-
vo. Nad 50,000 duhovni-
moralo tedaj v imenu
e" zapustiti domovino.
pa se je pogumno uprl
tavi. Tedaj je zahtevala
dajalna skupščina, naj
v Parizu 20,000 prosto-
imeli so pri tem pro-

zoren namen, prisiliti ž njimi
kralja, da popusti, ali pa mu
vzeti krono in življenje. Med
temi 20,000, katere naj bi odpo-
slali vsi okraji Francije, da v
njih imenu obnove zavezno
slavnost, bi bilo najmanj 19,000
jakobincev. Kralj bi bil izgub-
ljen, če bi dopustil, da imajo
jakobinci tako vojno moč, zato
se je uprl tudi temu, da bi se
19. junija zbrali ti prostovolj-
ci.

Radi tega sta privedla San-
terre in Saint Huruge (b. Sen-
tiriz) svojo drhal oboroženo s
cepini v skupščino in od tam v
Tuilerije. Čez štirinajst bato-
ljonov narodne brambe je bra-
nilo grad in vrt; vendar so bili
tako nezanesljivi, da je drhal
izsilila vstop in cele ure tulila
in razsajala, vihteč svoje cepi-
ne krog kralja in kraljice, gro-
zila njunemu življenju in ju
obkladala z najgršimi psovka-
mi. Kralj si je moral nadeti
umazano rdečo jakobinsko če-
pico in piti na zdravje naroda.
Mesar Legendre ga je v obraz
imenoval izdajavca. Drhal je
rjula: "Proč z vetom." Častno
pa je za kralja, da se ni dal
upogniti od teh divjih izbruhov
tako tihem gozdnem dvoru

pu, ker se niso še odlo-
eno priti v Pariski hrup.
brez pa za sedaj nisem mo-
ročja, ker sem baš prišel
da sta in nisem mogel brž
si ta drugega. Da pa je
jbolj imenovala dvorec mo-
jota "stari zaboj," me je
prej jezilo.

1945	FEB.	1945
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

FEBRUAR:

10. — Društvo Ložka dolina
priredi ples v Slovenskem domu
na Holmes Ave.

10. — Društvo Dom št. 25
SDZ, plesna veselica v Sloven-
skem narodnem domu v Maple
Heights.

11. — Dramski zbor Ivan Can-
kar vpripori igro v SND.

APRIL:

14. — Slovenska ženska zveza

priredi veselico v SND.

15. — Glasbena matica prire-
di koncert v SND.

22. — Pevski zbor Slovan pri-
rtidi koncert in prosto zabavo v
Slovenskem društvenem domu
na Recher Ave.

MAJ:

27. — Društvo sv. Vida št. 25
KSKJ proslavlja 50 letnico v
SND.

Znamenita pravda

Po ustnem izročilu zapisal
J. Česnik,

Ne vem, kdo si je izmislil to
zgodbu.

Morebiti dovtipni godec, zna-
biti gostobesedni mešetar ali pa
prebrisani kmet. Kljub vsemu
polzvedovañju mi je to zago-
netka do danes in mi najbrže
ostane do smrti. A to me ne za-
losti; glavno je vsebina, jedro,
dasi me zanima tudi vir. O
tem pa trodvratno molči ustno
izročilo, zato moram tudi jaz
kot natančen in dosleden opa-
zovalc.

Bilo je takole:

Kmet Florijan Žeja se je
vračal iz mestnega semnja. —
Lep par volov je prodal in do-
bil zanje štiristo goldinarjev.
Kar precej je dal denar v hra-
nilnico, da bo tem več obresti.
Povedati vam namreč moram
kaj v začetku, da je bil Žeja
velik skopuh. Vsako podkev,
vsak gumb in rjavo železo je
pobral na cesti in ga shranil
doma na polici. V krčmo ni
zahajal nikoli. Če je šel v me-
sto, je dal v žep pol hleba kru-
ha in dve prgišči kuhanega fi-
žola. Tudi danes je ostal le-
po zvest svoji navadi. A me-
sto je bilo daleč, dolgo je ostal
na semnju in pojedel vso juži-
no. Ni torej čuda, če se mu je
oglasila lakota, ko je stopal
proti domu.

Spomladi je bilo in ptici so
prepevali po logih in lozah,
kjer je vse dehtelo v zelenju
in cvetju, kjer je trepetalo
mlado listje v zlatih sončnih
pramenčkih.

"Presneto sem lačen! Pred-
ta reč ti! Želodec, imej pamet,
kmalu bova doma!"

A zaman. Želodec se ni dal
potolažiti z lepimi besedami.
"Dve uri je še do doma, Že-
ja. Pomisli in ne skopari! O-
grin ima veliko krčmo in gotovo
dobiš kaj za južino, dasi je že
pozno," je prigovarjal želodec.

"Norec, ali me hočeš spraviti
na beraško plico? Star si in
mного si skusil. Denarja pa
ne dam iz rok. Nikoli ne grem
v krčmo, pa bi prelomil to na-
vado danes."

"Lačen sem, jesti mi daj in
amen!"

Tako je obveljala želodčeva.
Hudoval se je radi tega Žeja, a
v gostilno k Ogrinu je le za-

vil. Stala je poleg ceste na
samem. Okrog in okrog je že
cvetelo sadno drevje, na levo
so se razprostirali travniki, na
desno je rasel smrekov gozd.
Pod krčmo je tekla globoka re-
ka in gonila dve veliki mlinski
kolesi in žago.

Večer se je bližal, ko je sto-
pil Žeja v gostilno.

Žive duše ni bilo nikjer.
"Glej, da ni nič s tvojo lako-
to," se je začel znova kregati
z želodcem.

"Pokliči, pokliči!" je prigo-
varjal želodec.

Žeja je udaril dvakrat s pa-
lice po mizi, za katero je sedel.

"Ho, ho, kje ste? Ogrin, krč-
mar!" Izza ogla je prikrevsal
počasi krčmar, majhen, rejen
človek z zadovoljnim licem.

"Dobro večer, Žeja, dober
večer! Ali si tudi ti enkrat
prišel v mojo gostilno? To je
lepo, prav zares, to je lepo! S
čim naj ti pa postrežem? Pol
litra vina, kaj ne?"

"Lačen sem, lačen. Ali imate
kaj gorkega?"

"Napravljenega ni nič. Ju-
ho so vso snedli sejmarji, me-
so tudi in pečenko. Par jaje
ti lahko ocvrte gospodinja."

"Dobro, dobro, tri jajca naj
ocvrte in kos kruha prinesi."

"Precej, precej. Pijače nič?"

"Četrť evrika, če že tako si-
liš. Voda bi bila tudi dobra."

Ko je krčmar prinesel na mi-
zo ocvrta jajca in kos kruha,
je začel pogovor o vremenu in
kupčiji.

"Srednja kupčija je letos,
Žeja. Kako ti kaj gre? Ali si
zdrav, zadovoljen? Slišim, da
si mnogo nahanil. Rediš dvaj-
set goved in vedno nosiš v hra-
nilnico. Berač sem proti tebi.
Sin, ki sem ga študiral, mi je
dosti snedel. Zdaj je advokat
v Ljubljani."

"Ni sile, Ogrin. Ljudje več
govore kot je."

"Ne zameri, Žeja, moram k
žagi pogledat. Vrnem se ta-
koj."

Ogrin je odšel. Žeja je hi-
tro snedel jajca in kruh in iz-
pil vino.

"Mudi se mi in Ogrina ni.
Tudi prav. Prihranim nekaj.
Škoda denarja! Čemu bi pla-
čeval le ta stara jajca in kiso
vino! Ravno prav, ravno prav
... A brž proč, da me ne do-
bi."

Kot tat se je splazil in ubral
proti domu.

Ko se je Ogrin vrnil v sobo,

se je začudil. Žeje ni bilo ni-
kjer. Klical ga je, a se ni zglas-
il.

"Ti preklicana reč! Ušel mi
je. Že nekaj jih je spravil na
beraško palico in prekanil. A
jaz mu pokažem! Pišem mu,
naj mi prinese ali pošlje tiste
krajcarje. Koliko znaša račun,
čak? Jajca so po šest, je osem-
najst, kruh pet, triindvajset,
vino deset, je triinideset. Če
ne vrne, pa grem k sinu v Ljub-
ljano. Ta mu navije uro!"

Ko je prišel Žeja v vas, že
ni bilo nikjer nobene luči. Le
koncem vasi je še brlela pri
Medvedu. Medvedov Tone je
vozil v Ljubljano maslo, jajca
in enako drobnjavo. Prijeten
življenje je imel s staro ma-
terjo. Tudi nevesto si je že is-
kal, pri Žeji je potrkal na vra-
ta, ker sta se imela rada z Ma-
nico. A Žeja je bil gluh za
hčerkinne prošnje in Tonetovo
prigovarjanje.

"Bogatega ženina hočem in
ne takega berača!"

Medvedov Tone ni več vpra-
šal po Manici, a rad jo je imel
še vedno. In upal je, da jo do-
bi. Tako mu je nekaj pravilo.

Bil je prebrisani in je mnogo
čital. Mārsikateri vaščan ga
je vprašal za svet.

Žeja je pogledal skozi okno.
Tone je sedel pri mizi in čital
časopis, mati je dremala na
klopi.

"Le beri, tuhtaj in študiraj!
Vse to ne pomaga mnogo. Hče-
re ne dobiš, če prideš še stokrat
vprašat," si je mislil Žeja.

"Le ne prehitro," mu je ne-
kaj zasepetalo in stopal je da-
lje po vasi.

Če teden dni je prikorakal
res Ogrin v Ljubljano k sinu
advokatu. Dr. Ivan Ogrin se

se je začudil. Žeje ni bilo ni-
kjer. Klical ga je, a se ni zglas-
il.

"Ti preklicana reč! Ušel mi
je. Že nekaj jih je spravil na
beraško palico in prekanil. A
jaz mu pokažem! Pišem mu,
naj mi prinese ali pošlje tiste
krajcarje. Koliko znaša račun,
čak? Jajca so po šest, je osem-
najst, kruh pet, triindvajset,
vino deset, je triinideset. Če
ne vrne, pa grem k sinu v Ljub-
ljano. Ta mu navije uro!"

Ko je prišel Žeja v vas, že
ni bilo nikjer nobene luči. Le
koncem vasi je še brlela pri
Medvedu. Medvedov Tone je
vozil v Ljubljano maslo, jajca
in enako drobnjavo. Prijeten
življenje je imel s staro ma-
terjo. Tudi nevesto si je že is-
kal, pri Žeji je potrkal na vra-
ta, ker sta se imela rada z Ma-
nico. A Žeja je bil gluh za
hčerkinne prošnje in Tonetovo
prigovarjanje.

"Bogatega ženina hočem in
ne takega berača!"

Medvedov Tone ni več vpra-
šal po Manici, a rad jo je imel
še vedno. In upal je, da jo do-
bi. Tako mu je nekaj pravilo.

Bil je prebrisani in je mnogo
čital. Mārsikateri vaščan ga
je vprašal za svet.

Žeja je pogledal skozi okno.
Tone je sedel pri mizi in čital
časopis, mati je dremala na
klopi.

"Le beri, tuhtaj in študiraj!
Vse to ne pomaga mnogo. Hče-
re ne dobiš, če prideš še stokrat
vprašat," si je mislil Žeja.

"Le ne prehitro," mu je ne-
kaj zasepetalo in stopal je da-
lje po vasi.

Če teden dni je prikorakal
res Ogrin v Ljubljano k sinu
advokatu. Dr. Ivan Ogrin se

se je začudil. Žeje ni bilo ni-
kjer. Klical ga je, a se ni zglas-
il.

"Ti preklicana reč! Ušel mi
je. Že nekaj jih je spravil na
beraško palico in prekanil. A
jaz mu pokažem! Pišem mu,
naj mi prinese ali pošlje tiste
krajcarje. Koliko znaša račun,
čak? Jajca so po šest, je osem-
najst, kruh pet, triindvajset,
vino deset, je triinideset. Če
ne vrne, pa grem k sinu v Ljub-
ljano. Ta mu navije uro!"

Ko je prišel Žeja v vas, že
ni bilo nikjer nobene luči. Le
koncem vasi je še brlela pri
Medvedu. Medvedov Tone je
vozil v Ljubljano maslo, jajca
in enako drobnjavo. Prijeten
življenje je imel s staro ma-
terjo. Tudi nevesto si je že is-
kal, pri Žeji je potrkal na vra-
ta, ker sta se imela rada z Ma-
nico. A Žeja je bil gluh za
hčerkinne prošnje in Tonetovo
prigovarjanje.

"Bogatega ženina hočem in
ne takega berača!"

Medvedov Tone ni več vpra-
šal po Manici, a rad jo je imel
še vedno. In upal je, da jo do-
bi. Tako mu je nekaj pravilo.

Bil je prebrisani in je mnogo
čital. Mārsikateri vaščan ga
je vprašal za svet.

Žeja je pogledal skozi okno.
Tone je sedel pri mizi in čital
časopis, mati je dremala na
klopi.

"Le beri, tuhtaj in študiraj!
Vse to ne pomaga mnogo. Hče-
re ne dobiš, če prideš še stokrat
vprašat," si je mislil Žeja.

"Le ne prehitro," mu je ne-
kaj zasepetalo in stopal je da-
lje po vasi.

Če teden dni je prikorakal
res Ogrin v Ljubljano k sinu
advokatu. Dr. Ivan Ogrin se

DELO DOBIJO DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE

ženske za oskrbnice
ZA POSLOPIJA V MESTU

Poln čas, šest noči v tednu

Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj

Najboljša plača od ure v mestu, stalno delo.

Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v
Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901
od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan
razen v nedeljo.

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

Za pomoč v kuhinji

Potrebuje se žensko za po-
moč v kuhinji, poln ali samo
delni čas. Zglasite se v Šorn-
vi restavraciji, 6036 St. Clair
Ave. (130)

Ženske

TAPER COIL

Starost 21 do 35

Čisto delo

Dnevni in nočni ših

Plača od ure in bonus

Reliance Electric &
Engineering Co.

1091 Ivanhoe Rd.

(34)

Moški

Dispatcher Clerk

Starost med 30 in 40

Ni strojepisja

Plača

Kličite GL 3530

Reliance Electric &
Engineering Co.

1091 Ivanhoe Rd.

(34)

Dovoljeno nam je uposliti pri
vodu

POTREBUJEMO

PRESS ASSEMBLER

EXTERNAL GRINDER

ENGINE LATHE

OPERATORJE

TURRET LATHE

OPERATORJE

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

"Navidezno utegnejo biti okolščine proti njemu. — da uide nezasuženi kazni, je bil pobegnil. Ali ga mar hočete obsojati? Prosim vas, bodite pravični in usmiljeni!"

"Jaz sem pravičen," zavrne nadpaznik nevoljno ihtečo prošilko in priprošnjico. "Vršiti mi je samo moja dolžnost, pa ničesar drugega. Kaj hočete tukaj —?"

Strogo in trdo obnašanje jetniškega uradnika je preplašilo Mary, a kljub temu ni še izgubila upanja, da ga omeči.

"Prišla sem semkaj vas poprositi, da mi dovolite sestanek in pomenek s Freddyjem," je dejala z ginljivim glasom. "V vaših rokah je vse. Zato bodite usmiljeni in človekoljubni, pa nikar ne odbijte nesrečni ženi prošnje, da vidi svojega moža, ki ga loči nesrečna usoda od nje!"

"Takšnih razgovorov s sorodniki sicer ne dovoljujem, posebno pa ne takšnim kaznjencem, pri katerih je pričakovati begunskih poizkusov," je pojasnil nadpaznik.

"Rotim vas pri vsem, kar mi je sveto, da ne bo med mano in mojim možem govora o kakem begu," odgovori Mary, "hočem ga samo videti še enkrat. Prosim vas za božjo voljo, da mi dovolite ta sestanek z mojim nesrečnim možem. Na vse večne čase vam bom hvaležna za tu uslugo!"

Nadpaznik je molčal ter se zamislil za hip.

"Nikar ne omahujte, gospod!" ga prosi Mary dalje. "Storite mi to dobro delo. Nikoli se ne boste kesali zastran tega!"

Iz srca prihajajoče besede, ki jih je govorila Mary, niso zgrešile svojega cilja. Vplivale so na nadpaznika ter mu omehčale srce.

"Naj bo, topot hočem narediti izjemo," je dejal. "Ali poslušati pa hočem, kar bosta govorila med sabo."

Nadpaznik pokliče svojega podrejenega služabnika k sebi ter mu naroči iti po Beckerja in ga priveriti v sobo.

Mary sklene ginjena svoje roke.

Poduradnik se odstrani ter gre izvršiti nadpaznikovo naročilo.

"Sedite," veli Mary ter pokazuje na nekaj stolov, ki so bili v sobi ob steni.

Minilo je nekaj časa, preden so se začeli težki koraki. In kmalu nato so se odprla vrata. Paznik privede Beckerja v nadpaznikovo sobo. In sedaj se je nudil pretresljiv prizor.

Zagledavši moža plane Mary z radostni mvzklikom k njemu, ga poljubljuje ter se mu privije na prsi.

"Moj Freddy! Moj ubogi, dragi Freddy!" je vzklila, in solze so ji zadušile glas.

Becker objame svojo ženo ter dvigne svoje otožne oči proti njej.

"Mary — ti si tukaj?!" zamrmra.

In šele zdaj opazi ona jetniško obleko na svojem možu, in solze jo zalijejo, da ni mogla odgovoriti.

Bil je to ganljiv prizor, ki je moral vsakemu še tako nevernemu opazovalcu zbuditi vero, da nima tu posla s kakšno zločinsko zakonsko dvojico. Celo nadpaznik se ni mogel ubraniti ob tem prizoru silnemu vtisku.

"Fred — Fred —" je ihtela Maryja — "moj ubogi Fred — kaj moraš trpeti! In vendar si nedolžen!"

"Nikar ne obupaj!" jo je izkušal pomiriti Becker, "Bog bo nama pomagal! Nikar ne jokaj! Ne otežuj mi srca!"

Te besede so čudovito vplivale na njo — z vso silo se je borila proti svoji bolesti, stisnila roko Freddyju ter si potem otrla solze.

"Jayja sem privedla semkaj ter ga izročila oblasti," mu je povedala ter potem pripovedovala nakratko, kar se ji je bilo pripetilo na otoku. Nadpaznik je vse to poslušal. Becker je s ponosom in občudovanjem sledil njeni povesti.

"Paddy ni mrtev! Stari zvesti Paddy živi!" vzlikne Becker, ko je skoncavala Maryja svoje pripovedovanje.

In mož ji jame pripovedovati, da je Paddyja videl med delavci iz San Franciscu. Zato mora biti v San Franciscu. Ta novica jo je očividno razveselila.

"Potem imam še enega človeka na svetu, s katerim se morem pogovarjati o tebi in na katerega se lahko zanesem," je dejala. "Poiščem ga."

"Vzemi ga s sabo tja na Maryjin otok," je nadaljeval Becker, "utegne ti biti še v veliko korist in pomoč."

"Kdaj se pa ti vrneš, dragi moj Freddy?" vzkligne Mary s otožnim usmevom.

"To moramo prepustiti božji volji, ki bo vse tako ukrenila, da bo prav in dobro," odgovori Becker. "Videl sem te zopet, izvedel od tebe, da se lahko še nadalje zanašam nate. In vse to mi lahko srce. Vse to mi bo pomagalo prenašati nesrečo v zaporu. In vam se zahvaljujem isto, gospod," se obrne Becker odkrito do nadpaznika, stopi k njemu ter mu ponudi svojo roko. "Izkazali ste mi s tem veliko dobroto."

"Je že dobro, Becker," meni nadpaznik.

"Zbogom, Mary, bodi pogumna in zaupaj v Boga," reče Becker ter se poslovil od nje.

"Ni še vseh dni konec. Še vse se utegne zasukati tako, da bo prav. Ne obupaj, vrni se na Mary-otok, vzemi Paddyja s seboj in čakaj potrpežljivo! Morebiti se še vseeno snideva kdaj!"

Mary se privije k možu. Ob njegovih besedah je jokala potihem. Bolečina jo utegne vsak čas premagati, bilo je preveč, kar je trpela.

Toda možev zgled jo je bodril in izpodbujal, naj bo pogumna in močna.

Vzravljala se je pokonci, — mož ji stiskne roko — nato se okrene ter odide odločnih korakov iz sobe k pazniku, ki ga odvede v njegovo celico. Mary je obstala ter zrla za njim — ne hote se ji sklenejo roke — in zopet je bila ločena od njega.

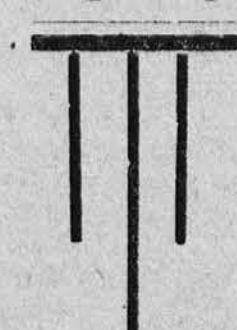
— Tako je minilo nekaj minut. Nadpaznik ni prekinil tišine. Bolest te žene je bila celo njemu sveta, kakor se je zdelo.

Končno se Mary okrene, kakor da se je prebudila iz sanj. Uradnika je zagledala ter stopila k njemu.

"Verjemite, ali ne, gospod," mu je dejala. "Freddy Becker je nedolžen! In predstavite si, kaj se pravi, nedolžen prenašati to usodo! Bodite blagi, bodite usmiljeni, nikar ne tirajte tega nesrečnega u obup! Če je mogoče, mu olajšajte to trdo usodo! S tem si boste zaslužili božje plačilo in pa to, da bo za vas molila zapuščena žena."

(Dalje prihodnjik)

1875

1944

Naznanilo in Zahvala

Globoko potrti od prevelike žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je angel sam posegel v našo družino in nam odvzel našo preljubljeno in nikdar pozabljeno soprogo in skrbno mater

Mary Zakrajsek

ROJENA MODER

ki je sprevidena s svetimi zakramenti za umirajoče po dolgi bolezni zatisnila svoje mile oči in mirno za vedno zaspala dne 17. decembra 1944 v starosti 69 let. Doma je bila iz vasi Sela pri šmarju. Po opravljeni slovesni sveti maši v cerkvi Sv. Vida je bila položena k večnem počitku dne 21. decembra 1944 na Calvary pokopališče.

V globoki hvaležnosti se želimo tem potom najprvo prisrčno zahvaliti Monsignoru Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za molitev ob krsti pred pogrebom, za spremstvo iz Fr. Zakrajsek pogrebne kapele v cerkev, za opravljeno sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede. Enako se želimo prisrčno zahvaliti Rev. Francis Baragi za spremstvo na pokopališče ter prisrčna hvala tudi Rev. Andrew Andreyu in Rev. Francis Baragi za asistenco pri sveti maši.

Prav iskreno zahvalo želimo izreči vsem, ki so jo obiskovali v bolezni, kakor tudi vsem, ki so nam bili v prvo pomoč in tolažbo in nam na en način ali drugi kaj dobrega storili v teh najbolj težkih in žalostnih dnevih.

Obenem se tudi prisrčno zahvaljujemo vsem, ki so prišli pokojno pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob njeni krsti ter vsem, ki so se udeležili pogrebne svete maše in jo spremlili na pokopališče. Posebno se iskreno zahvaljujemo Mrs. Mary Modic E. 55. St., ki je tri večere vodila molitev ob krsti pokojne.

Globoko hvaležni izrekamo našo prisrčno zahvalo vsem, ki so darovali krasne vence cvetja, s katerim so v blag spomin naši dragi pokojni okrasili krsto in sicer: Kennick družina, Mr. in Mrs. Anton Centa St. Clair Ave., Vidmar družina E. 60. St., Skrajec družina E. 76. St., Mr. in Mrs. John Zabukovec in družina Orton Ct., Adamič družina E. 52. St., Louis in Molly Moze in družina, Donald Ave., Remic družina E. 76. St., Mr. Joseph Globokar E. 74. St., društvo Sv. Neže št. 139 C. K. of Ohio, društvo Srca Marije.

Naša prisrčna zahvala naj velja tudi vsem, ki so v tako obilnem številu darovali za svete maše, ki se bodo brale za mirni pokoj blage duše namreč: društvo Sv. Marije Magdalene št. 162 K. S. K. J., Mr. Lawrence Anzeltz New York City, Mr. Blaz Drobnič Fairport Harbor, Ohio, Mr. in Mrs. Martin S. Golob in družina E. 82. St.,

Mr. in Mrs. Max Jakopic in družina E. 209. St. Euclid, O., Mr. in Mrs. Joe Ribic E. 82. St., Mr. in Mrs. John Skrinjar in družina E. 147. St., Mr. I. Vidmar E. 61. St., Mr. in Mrs. Edward Vidmar in družina Kirtan Ave., Mr. in Mrs. Anthony Zimmerman E. 61. St., Mr. in Mrs. Frank Modic E. 55. St., Mr. in Mrs. John Kadunc E. 71. St., Mr. in Mrs. John Menart Sylvia Ave., Mrs. Mary Peterlin Yale Ave., Mr. in Mrs. Frank Folt E. 212. St., Mr. in Mrs. Anton Kocjan E. 212. St., Cimperman družina E. 61. St., Mr. in Mrs. John Zakrajsek Painesville, Ohio, Mr. in Mrs. Louis Struna Monterey Ave., Mr. Louis Zakrajsek in hči Underwood Ave., Mrs. Johana Celesnik E. 61. St., Mr. in Mrs. Oswald Hite in družina Thompson Ohio, Turk družina E. 61. St., Mrs. Mary Turk E. 61. St., Mr. in Mrs. Anton Milavec E. 61. St., Mr. in Mrs. Joseph Semich Arrowhead Ave., Mr. in Mrs. Joseph Knaus Edna Ave., Mr. Anton Ponikvar Glass Ave., Turk družina E. 43. St., Mr. in Mrs. Frances Jarosz E. 84. St., Mrs. Mildred Phillips E. 43. St., Mr. in Mrs. Henry Laurie Sr. Bonna Ave., Mrs. Frances Oržem in družina Carl Ave., Mrs. Frances Petric E. 71. St., Mr. in Mrs. John Ivansek E. 61. St., Mr. in Mrs. Andrej Tekavec E. 72. Pl., Mr. in Mrs. Frank Mramor Sr. E. 76. St., Mr. in Mrs. Joseph Modic Norwood Rd.

Zabukovec družina Orton Ct., Mr. in Mrs. Stanley Okicki Flower Ave., Mr. Henry Zabukovec Orton Ct., Miss Jennie Zabukovec Orton Ct., Misses Frances in Mary Russ E. 70. St., Mr. in Mrs. Joseph Adamič E. 52. St., Mr. John Arko in družina E. 52. St., Jalovec družina, Miss Mary Alich Bonna Ave., Mrs. Theresa Besenicar E. 72. St., Mrs. Mary Dolenc E. 66. St., Mr. Joseph Franc E. 67. St., Hrovat družina E. 74. St., Mrs. Frances Judnich E. 74. St., Mrs. Antoinette Kadzevics E. 74. St., Mr. in Mrs. Anton Koprivec E. 76. St., Mr. in Mrs. Matt Laurie, 1011 E. 74. St. Levstik družina E. 60. St., Mr. in Mrs. Anton Marn in družina Donald Ave., Mencinger družina E. 74. St., Persin družina Bayliss Ave., John Persin Jr. E. 74. St., Hlad družina E. 64. St. Mrs.

Mary Rigler E. 64. St., Mr. Frank Rupp Euclid, O., Skully družina E. 72. St., Mr. in Mrs. Frank Skully Addison Rd., Frances Skully E. 64. St., Mr. in Mrs. Andrew Skerl E. 53. St., Mr. in Mrs. Frank Skerl družina E. 64. St., Spehek družina Bonna Ave., Mr. in Mrs. Peter Starin wood Ave., Mrs. Mary Sterk St. Clair Ave., Mr. in Mrs. Peter Sterk St. Clair Ave., in Mrs. John Sterk in družina E. 73. St., in Mrs. Michael Kolar družina St. Ave., Mary Blatnik E. 61. St., Tomšić družina E. 61. St., Tisovec družina E. 55. St., Mr. in Mrs. Joseph Urajnar E. 74. St., in Mrs. Mark Zivoder E. 74. St., Mr. in Mrs. Louis Zakrajsek Bonna Ave., Zuzeek družina St. Clair Ave., Mrs. L. Albus E. 74. St., Mrs. Vincent Soldacki E. 74. St., Mrs. A. A. Taday E. 74. St., Jochum družina E. 74. St.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pogrebu. Našo prisrčno zahvalo naj sprejme članice društva St. Neže št. 139 C. K. of Ohio, društva Marije Magdalene št. 162 K. S. K. J. društva Srca Marije staro in tarnega društva fare Sv. Vida, ki so se udeležile skupne molitve ob krsti pokojne pogrebne svete maše, posebna prisrčna hvala pa članicam, ki so nosile krsto ter vso postrežljivo naklonjenost in za uredjen pogreb.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki nam izrazili sožalje s poslanimi sožalnimi listi in pismi.

Našo prisrčno zahvalo naj sprejme grebni zavod Zakrajsek Funeral Home vso postrežljivo naklonjenost in za uredjen pogreb.

Če smo pa slučajno pomotoma kaj izpustili vas prosimo, da nam oprostite, ker se želimo vsem najprisrčneje zahvaliti.

Preljubljena in nikdar pozabljena soproga in draga skrbna mati, zastoj Te iščejo naše solzne oči in globoka žalost se je naselila v naša srca, ker Tebe ni več med nami. Bog Te je poklical k sebi in morala si zapustiti svoje drage in nam so ostali samo Tvoji dragi spomini. Vedno Te bomo ohranili v ljubečem spominu in tolaži nas le misel, da si rešena trpljenja ter počivaš mirno v zasluženem večnem počitku in nebeška luč naj Ti sveti.

Žalujoči ostali:

JOHN ZAKRAJSEK, soprog;

PAULINE poročena CENTA hči;

JOHN zet; FRANCES in PAULINE vnukinji.

V stari domovini pa zapušača žalujoči sestri Jero in Johano.

Cleveland, Ohio, 5. februarja, 1945.